

РЕШЕНИЕ

№ 2079

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 17.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дарина Драгнева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **1909** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от ЗМВР във връзка с чл. 128 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Д. С. Д. против Заповед №3-1435/02.02.2012г. на Началник група „М.“ –ООП СДВР, с наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от два месеца на основание чл. 226 ал.1 т.1 от ЗМВР за това, че на 22.01.2012г. около 10.45ч. не е спазил разпореденото заемане на план-разстановка с рег. №2745/19.01.2012г.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна с доводи за липса на мотиви и съществено нарушение на правилата по налагане на дисциплинарното наказанието. Твърди се, че е постановена от некомпетентен орган, което се релевира като основание за прогласяване на нищожност. Претендира се заплащане на разносните по делото – държавна такса, възнаграждение за един адвокат.

Ответника – Началника на група „М.“ отдел Охранителна Полиция при СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и твърди, че органа е компетентен, че са спазени изискванията за даване на писмени обяснения. Претендира се възнаграждение за юрисконсулт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД като взе предвид доводите на страните, съобразно доказателства и закона, намира за установено следното: Жалбата е подадена на 23.02.2012г. в рамките на 14-дневния срок, считано от 19.02.2012г. и от адресат на оспорения административен акт, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Заповед №3-1435/02.02.2012г. на Началник група „М.“ –ООП-СДВР с наложено

на Д. С. Д. – старши полицаи в група „ООР“ сектор „ОП“ при 02 РУП – СДВР, изпълняващ задачи по охрана на обществения ред в група „М.“ при отдел „ОП“ СДВР, дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от два месеца, за това, че на 22.01.2012г. около 10.15ч. не е спазил разпореденото заемане на план-разстановката, представляващо нарушение на служебната дисциплина и основание за налагане на наказание оп чл. 226 аб.1 т.1 от ЗМВР.

Органа, наложил дисциплинарното наказание е компетентен, предвид нормата на чл. 228 т.4 от ЗМВР и установеното от кадровата справка на служителя определяне да изпълнява задачи по охрана на обществения ред в група „М.“ в отдел „ОП“ при СДВР за времето от 01.11.2011г. до 31.01.2012г.8 виж и лист 21 по делото относно Заповед №з-12043/28.10.2011г. за определяне месторабота на Д./, както и за времето след 31.01.2012г., съгласно заповед № з-1—1/26.01.2012г. на Директора на СДВР. В тази връзка, следва да се каже, че макар Началника на групата да не е орган по назначаването, нормата на чл. 228 т.4 от ЗМВР му предоставя компетентността да налага наказания по чл. 226 ал.1 т.1-3 от същия закон, сред които е наказанието „мъмрене“. Поради това заповедта не е нищожна и искането да бъде прогласена нищожността ѝ е неоснователно.

Не са допуснати и нарушения на процедурата по чл.229 ал.1 от ЗМВР служителя да бъде изслушан преди да бъде наложено наказанието. Представената докладна записка е по повод покана за даване на писмени обяснения, поради което не може да бъде прието за основателно оплакването, че тази процедура осигуряваща право на участие с оглед защита на наказания служител, не е спазена.

Неправилно е приложен материалния закон към установените от наказващия орган факти, защото Д. е наказан за не спазване на разпореденото заемане с план – разстановка с рег. №2745/19.01.2012г. по описа на СДВР, но видно от докладната записка на Началника на групата и обясненията на Д. не се касае за незаемане на определеното място или за напускането му, а за неизпълнение на задачите по охрана на мероприятията в пълна степен и внимание. Не се навеждат факти да е бил на място не определено от разстановката, а повода за наказанието е проведен разговор с други служител от групата, което е забелязано от Главен Комисар К. Г. – Главен секретар на МВР. Следователно не се установява осъществяване на отправеното обвинение – незаемане на установеното от разстановката място, което е основание за отмяна на административния акт като незаконосъобразен. Постановен въз основа на фактически мотиви, които не са част от обективната истина, с други думи служителя е наказан за деяние, което не е извършил. Предвид изхода от спора претенцията за разноси на жалбоподателя е основателна, но само до половината от сумата им, тъй като искането за обявяване нищожност на заповедта е неоснователно. Отделно от това липсват доказателства за заплатено възнаграждение на един адвокат, поради което сумата от 150лв., респ.75лв. като не направен разход не може да бъде присъдена.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, АС София град I-во отделение, 42 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. С. Д. за обявяване нищожността на заповед № з-1435/02.02.2012г. на Началник група „М.“ –ООП СДВР.

ОТМЕНЯ по жалба на Д. С. Д. Заповед №з-1435/02.02.2012г. на Началник група „М.”-ООП СДВР.

ОСЪЖДА СДВР [населено място] да заплати на Д. С. Д. сумата от 5лв./пет лева/, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от връчването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: